

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl soudkyně JUDr. Růženu Kučerovou v právní věci

žalobce: **Ing. Ladislav M., Ph.D.**, nar. xxx, xxx
xxx xxx,

proti

žalovanému: **HOKR STAVBY, s.r.o.**, IČ 25593056, Babí Louka 2503, 688 01 Uherský Brod,
zastoupenému JUDr. Rudolfem Danielem, advokátem se sídlem Kvítková 6965,
760 01 Zlín,

o zrušení rozhodčího nálezu

takto:

- I.** Žaloba na zrušení rozhodčího nálezu, vydaného Rozhodčím soudem při HK ČR a AK ČR pod sp. zn. Rsp 187/15 ze dne 8.6.2015, se zamítá.
- II.** Žalobce je povinen zaplatit žalovanému k rukám právního zástupce náhradu nákladů řízení ve výši 42.401,90 Kč do tří dnů od právní moci rozsudku.

Odůvodnění:

1. Žalobou se žalobce domáhal zrušení rozhodčího nálezu, vydaného Rozhodčím soudem při hospodářské komoře České republiky a Agrární komoře České republiky pod sp. zn. Rsp 187/15 dne 8.6.2015. Dle žalobního tvrzení rozhodčí nález zamítl rozhodčí žalobu žalobce z 19.2.2015, kterou se žalobce domáhal, aby Rozhodčí soude při HK ČR a AK ČR určil, že odstoupení žalovaného ze dne 1.8.2014 od smlouvy o dílo č. 011005/2013-HOKR ze dne 10.5.2013 je neplatné. Dále požadoval, aby žalovanému byla uložena povinnost pokračovat

- v plnění podle smlouvy o dílo, a povinnost prodloužit platnost pojistné smlouvy ze dne 24.5.2013 na celou dobu provádění díla, a dále žalobce požadoval, aby rozhodčí soud zrušil ustanovení článku VIII 1a) smlouvy o dílo, a uložil žalovanému povinnost předložit kvalitní a podstatně zbývající činnosti doplnění aktualizovaný smluvní harmonogram prací, s přiměřeným krátkým termínem dokončení díla.
2. Žalobce se domáhal zrušení rozhodčího nálezu z důvodu, že rozhodkyně Šárka Foltýnová neměla oprávnění rozhodovat předmětný spor vzhledem k tomu, že nebyla zapsána do seznamu, vedeného Ministerstvem spravedlnosti jako rozhodce, určený rozhodčí doložkou pro řešení sporů ze spotřebitelských smluv dle ustanovení § 4 odst. 3 zákona č. 216/1994 Sb., účinného k datu zahájení rozhodčího řízení. Dle žalobního tvrzení mezi účastníky byla uzavřena spotřebitelská smlouva, žalobce nebyl podnikatel, ani nevykonával samostatně výdělečnou činnost, od roku 2003 je důchodcem, a předmětnou smlouvu o dílo uzavíral jako fyzická osoba. Bytový dům s pěti bytovými jednotkami stavěl pro sebe a své příbuzenstvo, kdy jeho úmyslem bylo se ve tváři obklopit příbuznými. Jeden byt měl být ponechaný jako nájemní, měl pokrýt odpisy a údržbu předmětného domu.
 3. Žalobce se dále domáhal zrušení rozhodčího nálezu z důvodu, že mu nebyla poskytnuta možnost svoji věc před rozhodci projednat (ustanovení § 31 písm. e zákona o rozhodčím řízení). Žalobce uvedl, že rozhodkyně se dopustila procesní chyby, když nepřihlédla k všeobecným obchodním podmínkám, a odmítla provést důkaz všeobecnými obchodními podmínkami. Rozhodkyně dále vyhodnotila, že žalobce neunesl důkazní břemeno ohledně prokázání skutečnosti, že jím předpokládané všeobecné obchodní podmínky jsou součástí smlouvy, a to i s ohledem na to, že žalovaný tuto skutečnost popřel. Rozhodkyně v rámci dokazování měla žalobce poučit o tom, že žalobce neprokazuje své tvrzení, že předložené všeobecné obchodní podmínky, na kterých žalobce stavěl svoji žalobu, byly součástí smlouvy o dílo, a vyzvat je k navržení důkazu k prokázání skutkových tvrzení ve smyslu § 118a) odst. 3 o.s.ř.
 4. Žalobce se domáhal zrušení rozhodčího nálezu dle ustanovení § 31 písm. g) zákona o rozhodčím řízení, účinného do 31.11.2016. Dle žalobního tvrzení rozhodce jednal v rozporu s právními předpisy na ochranu spotřebitele vzhledem k tomu, že pokud by postupoval v souladu s § 1812 občanského zákoníku, musel by vyslovit neplatnost odstoupení od smlouvy vzhledem k tomu, že nebyl žádný předpoklad pro odstoupení od smlouvy, a odstoupení nebylo oznámeno s přesným zdůvodněním. Žalobce neměl do odstoupení žádný dluh vzhledem k tomu, že dluh by musel být definován výší a splatností, což nebylo dáno. Žalovaný vytýkal žalobci nesoučinnost, když konečnou fakturu k přezkoušení jako nedostatečnou vrátil, to však není možné považovat za nesoučinnost, a očekávat od žalobce, aby rozpracovanost sám odhadl. Žalobce neobdržel ani jednu fakturu, k požadavku na poskytnutí zálohy byly jakési souhrny, které se nezakládaly na odsouhlasených výměrách či soupisech, a nemohly být podkladem pro poskytnutí další zálohy.
 5. Žalobce se dále domáhal zrušení rozhodčího nálezu dle ustanovení § 31 písm. i) zákona o rozhodčím řízení, účinném do 30.11.2016. Dle stanoviska žalobce provedení důkazu všeobecnými obchodními podmínkami by mohlo žalobci přivodit příznivější rozhodnutí ve věci, protože podle ustanovení všeobecných obchodních podmínek měl žalovaný jako zhotovitel povinnost nechat před fakturací odsouhlasit žalobcem soupis provedených prací, a následně fakturovat, žalobce by se tak nedostal do prodlení s placením faktury, vystavené žalovaným, a žalovaný by neměl právo odstoupit od smlouvy, a měl by povinnost pokračovat plněním ze smlouvy o dílo.

6. Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby v plném rozsahu. Žalovaný namítl, že není dán důvod pro zrušení rozhodčího nálezu. Pokud žalobce uvedl, že předmětnou smlouvu o dílo uzavřel v postavení spotřebitele, žalovaný uvedl, že nelze vyvodit ze skutečnosti, že uzavřel smlouvu o dílo jako fyzická osoba, že byl v postavení spotřebitele vzhledem k tomu, že skutečným záměrem výstavby bytového domu byl pronájem a následný případný prodej bytů. Pronájem naplňuje všechny znaky živnostenského podnikání vzhledem k tomu, že se jedná o živnost, provozovanou samostatně, vlastním jménem, a za účelem dosazování zisku. Předmětem smlouvy o dílo byla výstavba bytového domu, která dle svých dispozic a stavebně technickým určením byla určena k bydlení více osobám či rodinám. Předmětný bytový dům měl 550 m² obytné podlahové plochy, dle vyjádření stavebního úřadu z roku 2016 se v bytovém domě mělo nacházet pět bytových jednotek a tři hostinské apartmány. Vzhledem k tomu, že dům je v katastru obce Xxx, což je lázeňské město, je zřejmé, že tři apartmány měly sloužit k ubytování lázeňských hostů, kdy 20 m² je postačující na krátkodobé ubytování. Žalovaný uvedl, že smlouvu o dílo, kterou uzavřel žalobce a firma Jánošík na dodávku oken do předmětného bytového domu, posuzoval Okresní soud ve Vsetíně v rozsudku č. j. 20 C 36/2016 ze dne 9.6.2017, který nabyl právní moci, a soud dospěl k závěru, že smlouva, která byla uzavřena mezi jiným zhotovitelem a žalobcem, a týkala se stejného objektu, a to stavebních prací na tomto objektu, není smlouvou spotřebitelskou. Pokud byla smlouva, která byla uzavřena mezi subdodavatelem, a týkala se části stavby, posouzena jako smlouva, uzavřená mezi podnikateli, resp. jako smlouva, kterou neuzavřel žalobce v pozici spotřebitele, tak pak musí být posouzen vztah mezi generálním dodavatelem a žalobcem též jako vztah podnikatelský.
7. K důvodu odstoupení od smlouvy žalovaný uvedl, že mezi účastníky byla sjednána úhrada ceny díla v částce cca 13 milionů Kč, a dále bylo sjednáno, že žalobce zaplatí 90 % ceny zálohově před pracovními výkony. Žalobce zaplatil částku 5 milionů Kč. Poté, co bylo 5 milionů prostavěno, požadoval žalobce podrobnou specifikaci provedených prací, a zaplatil pouze milionovou zálohu. Prostavěnost v té době byla již větší, než byla zaplacená záloha.
8. Žalovaný namítl, že není dán důvod pro zrušení předmětného rozhodčího nálezu z důvodu, že nebyla poskytnuta žalobci možnost věc před rozhodci projednat dle ustanovení § 31 písm. e) z. r. ř. Žalovaný uvedl, že důkaz všeobecnými obchodními podmínkami, který žalobce v řízení předložil, byl v rozhodčím řízení proveden. Rozhodčí soud se listinami, předloženými oběma účastníky sporu, řádně zabýval. Z protokolu z jednání ze dne 14.5.2015 a 20.5.2015 vyplývá, že procesní práva na řádné projednání věci nebyla v rozhodčím řízení dotčena.
9. Žalovaný namítl, že pokud rozhodčí soud neuznal tvrzené všeobecné obchodní podmínky za součást smlouvy o dílo, na tuto situaci vůbec poučovací povinnost podle § 118 a) odst. 1, ani odst. 3 o.s.ř. nedopadá. Rozhodkyně k tvrzené sporné skutečnosti, že všeobecné obchodní podmínky byly součástí smluvních ujednání, reagovala tak, že konkretizace všeobecných obecných obchodních podmínek není doložena, ani není prokázáno jejich odsouhlasení oběma stranami, takže k nim nebude přihlížet. Žalobce při druhém jednání 20.5.2015 potvrdil, že nemá další důkazní návrhy. Poučovat účastníka o předložení dalších důkazů po předběžné vyhodnocení konkrétního důkazu v průběhu řízení není povinností soudce ani rozhodce. Z povahy věci vyplývá, že kdyby žalovaný byl poučen, neměl by co předložit k důkazu vzhledem k tomu, že všeobecné obchodní podmínky, podepsané žalobcem, neexistují, tvrzení žalovaného stojí proti tvrzení žalobce. Nedostatek poučení nemohl mít, ani neměl, objektivně žádný negativní vliv na postavení žalobce ve sporu, ani na jeho výsledek. Argumentace žalobce údajně sjednanými podmínkami fakturace pro důvodnost odstoupení od smlouvy o dílo nemá žádný zásadní význam.

10. Žalovaný k tvrzení žalobce, že předmětný bytový dům stavěl pro svou rodinu, uvedl, že z charakteru vztahu mezi žalobcem a paní T. vyplývá, že poskytnutí tohoto bytu bezplatně je velmi problematické, užití tohoto argumentu je účelové. Totéž platí pro dceru žalobce, dcera bydlí přibližně v 400 km vzdáleném místě, takže se nedá předpokládat, že by bydlela v předmětném domě, už z toho důvodu, že je pro ni obtížné poskytnout svědeckou výpověď v České republice. Tvrzení, že předmětný byt bude užívat neteř Barbora M. S., je účelové vzhledem k tomu, že z jejího prohlášení vyplývá, že by neodmítla byt, případně by jej dočasně převzala, nevyplývá z něj slib, že jí bude poskytnut byt bezplatně, a na jakou dobu, a za jakým účelem.
11. Z listiny označené jako Návrh smlouvy o dílo bylo zjištěno, že mezi objednatelem Ing. Ladislavem M. a zhotovitelem HOKR STAVBY s.r.o. byla uzavřena smlouva, jejímž předmětem byla výstavba bytového domu na ulici Xxx, parcelní číslo xxx, formou generálního dodavatele. Dle článku XIV se strany dohodly na řešení sporu tak, že spor bude předložen Rozhodčímu soudu HK ČR, rozhodnutí podle jeho řádu pravidel jediným rozhodcem, jmenovaným předsedou Rozhodčího soudu. Smlouva o dílo byla uzavřena dne 10.5.2013.
12. Z rozhodnutí Městského úřadu Xxx, odbor stavební, z 9.11.2011 bylo zjištěno, že bylo vydáno stavební povolení na stavbu bytového (terasového) domu na pozemku parcelní číslo xxx, katastrální území Xxx, s tím, že stavba obsahuje celkem 5 bytů, 6 parkovacích stání, u bytu v prvním nadzemním podlaží, druhé a třetím nadzemním podlaží, je uvedeno hostinský apartmán s vlastním sociálním zařízením.
13. Ze stavebního projektu terasového domu v ulici Xxx, investor Ing. Ladislav M. Ph.D., xxx, bylo zjištěno, že projekt navrhl Ing. Ladislav M. Ph.D., a kreslil S. J., místo stavby Xxx, ulice Xxx xxx.
14. Ze sdělení Městského úřadu, odboru stavebního, ze dne 12.2.2016, sp. zn. 12915/2016/24/BK/ČJMULU13399/2016 bylo zjištěno, že obsahuje sdělení, že Stavební úřad vydal dne 14.3.2011 územní rozhodnutí o umístění stavby bytový terasový dům na pozemku p. č. xxx, katastrální území Xxx, na žádost Ing. Ladislava M. Ph.D. Rozhodnutí o povolení stavby nabylo právní moci dne 31.1.2012, stavba je povolena a prováděna jako bytový dům, který obsahuje 5 bytových jednotek se třemi Hostovskými apartmány. V průvodní zprávě v projektové dokumentaci je uvedeno, že účelem stavby jsou nájemní, případně pozdější vlastnické bytové jednotky.
15. Ze zápisu z kontrolního dne ze dne 15.7.2014 bylo zjištěno, že zápis zapsal Ing. M., a obsahuje požadavky, týkající se stavebních prací, a měsíční fakturace plateb.
16. Ze zápisu z kontrolního dne ze dne 29.7.2014, zapsal Ing. M., bylo zjištěno, že stavebník trvá na smluvním způsobem zajištěné potřeby plateb. Vzhledem ke stavu odsouhlasených, ani nefakturovaných, provedených výkonů, nemá nárok na další zálohovou platbu.
17. Ze všeobecných obchodních podmínek pro zhotovení stavby bylo zjištěno, že podmínky vydal SIA ČR – Rada výstavby a Hospodářská komora ČR v roce 2007.
18. Z finančního souhrnu stavby Ing. M. – terasový dům Xxx, podepsán HOKR STAVBY s.r.o. bylo zjištěno, že dle č. rozpočtu 1 – hrubá stavba – částka 4.204.619 Kč, č. rozpočtu 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9,10, 11, 12, 13, 14, 15 – ostatní práce – částka 2.148.114 Kč.

19. Z odstoupení od smlouvy o dílo č. 011005/2013 ze dne 1.8.2014 bylo zjištěno, že HOKR STAVBY s.r.o. odstoupily od výše citované smlouvy o dílo vzhledem k tomu, že Ing. Ladislav M. nevyhověl opakovaným výzvám poskytnutí další zálohy na plynulé pokračování stavby i přes upozornění, že v tak v tom případě odstoupí od smlouvy o dílo.
20. Z předvolání Rozhodčího soudu ze dne 6.5.2015 č. j. Rsp 187/15 bylo zjištěno, že strany byly předvolány na ústní jednání, konané dne 14.5.2015.
21. Ze zápisu o ústním jednání, konaném dne 14.5.2015, bylo zjištěno, že obě strany sporu přednesly svá stanoviska, a jednání bylo odročena na 20.5.2015.
22. Ze zápisu z jednání ze dne 20.5.2015, konaného ve věci Rsp 187/15 bylo zjištěno, že byly provedeny důkazy, kdy jedním z důkazů byly všeobecné obchodní podmínky pro zhotovení stavby, jednalo se o důkaz předložený stranou žalující. Strana žalující na dotaz rozhodce uvedla, že nemá návrhy na doplnění dokazování.
23. Z rozhodčího nálezu Rozhodčího soudu Rsp 187/15 ze dne 8.6.2015 bylo zjištěno, že rozhodčí nález vydala rozhodkyně JUDr. Šárka Foltýnová. Žalobní nárok byl v plném rozsahu zamítnut. Dle odůvodnění pravomoc rozhodčího soudu byla založena smlouvou o dílo ze dne 10.5.2013 v článku XIV bod 4. Rozhodčí soud dospěl k závěru, že dle smluvního ujednání ve smlouvě měl zhotovitel nárok na další zálohovou platbu vzhledem k tomu, že poskytnutí záloh bylo ve smlouvě upraveno tak, že mělo předcházet pracím zhotovitele na díle. Hodnota provedených prací odůvodňovala požadavek na další zálohovou platbu, kdy odsouhlasená částka k datu 7.6.2014 za provedené práce činila částku 4.666.695 Kč bez DPH. Dle odůvodnění měl objednatel právo další zálohu pozastavit pouze v případě, že by poměr výkonu a záloh byl ve výrazném nepoměru, což nebyl tento případ. Žalobce sám uvedl, že celý život působil ve stavebnictví, takže i kdyby neměl naprosto všechny podklady, které od zhotovitele k přezkoušení faktury požadoval, mohl na základě svých zkušeností zhruba odhadnout, jaká je aktuální rozpracovanost stavby. Rozhodčí soud uvedl, že nehodnotil otázku, zda byl zhotovitel povinen měsíčně fakturovat, protože tato skutečnost není pro odstoupení od smlouvy zhotovitelem rozhodná. Dle odůvodnění blíže nespecifikované všeobecné podmínky nebyly součástí smlouvy, neboť žalobce (objednatel) neunesl důkazní břemeno ohledně prokázání skutečnosti, že jím předkládané všeobecné obchodní podmínky součástí smlouvy byly.
24. Z čestného prohlášení Anny T. ze dne 1.11.2018 bylo zjištěno, že uvedla, že Ing. Vladislav M. je její dlouhodobý přítel, a přislíbil jí bezplatné užívání samostatného bytu. Dále potvrdila, že ve stejné době nabídl bezplatné užívání jednoho bytu také své dceři Evě S. a náhradou jeho neteři Barboře S..
25. Z výslechu svědkyně Aleny T. bylo zjištěno, že vlastní dvoupokojový byt v Uherském Brodě, je rozvedená, má dva syny, jeden syn žije v Kunovicích a druhý v Olomouci. Neuvažovala o společném bydlení se žalobcem. Žalobce jí nabídl byt v bytovém domě, nedohadovali se o tom, který byt by to měl být. Byt měla užívat pouze za úhradu služeb, souvisejících s nájmem. Blížší podmínky nesjednali. Zda dcera Ing. M. měla zájem bydlet v předmětném domě, svědkyně neví, dcera žije v Německu, svědkyně se s dcerou žalobce nikdy nesetkala.
26. Z vyjádření Barbory M. – S. ze dne 5.8.2019 bylo zjištěno, že potvrzuje, že by ráda převzala k přechodnému užívání byt 2 + 1/2 v rozestavěném bytovém domě v ulici Xxx v Xxx. Dále

potvrzuje, že strýc Ing. M. jí nabídl užívání bez placení nájmu, jen za cenu případně vedlejších nákladů.

27. Z rozsudku Okresního soudu ve Vsetíně č. j. 20 C 36/2016 – 181 ze dne 9.6.2017 bylo zjištěno, že ve věci žalobce Ing. Ladislava M. Ph.D. proti žalovanému Jánošík okna dveře s.r.o. byla žaloba na úhradu částky 494.041 Kč s příslušenstvím zamítnuta. Dle odůvodnění žalobce a žalovaný uzavřeli smlouvu o dílo, jejímž předmětem bylo zhotovení oken a dveří do bytového domu v Xxx, který žalobce stavěl jako investor. Žalobce uvedl, že ke splnění smlouvy o dílo nedošlo, a žalovaný se bezdůvodně obohatil. V odůvodnění bylo uvedeno: „Pokud jde o právní hodnocení tohoto sporu, bylo třeba zodpovědět otázku, zda žalobce ve smluvním vztahu vystupoval jako spotřebitel, a zda smlouva o dílo byla smlouvou spotřebitelskou. Z provedeného dokazování vyplynulo, že žalobce stavěl bytový dům asi o sedmi bytových jednotkách. Kromě tohoto projektu pořizoval ještě další byty a jiné nemovitosti. Žalobce tak postupoval jako investor, který bude následně nemovitosti pronajímat, a jednalo se o zahájení podnikatelské činnosti. Soud se neztotožnil s tvrzením žalobce, ve smluvním vztahu vystupoval jako spotřebitel, a to dokonce zvláště zranitelný z důvodu věku. Z provedeného dokazování vyplývá, že žalobce se choval jako velmi dobře připravený investor, jelikož sám uváděl, že vystudoval vysokou stavební školu.“
28. Z výsledku účastníka Ing. Ladislava M. Ph.D. bylo zjištěno, že před lety zařizoval určitou odbornou záležitost, tudíž si ohlásil živnost, kterou nikdy nepraktikoval. Je vlastníkem rodinného domu a pozemku, v tomto rodinném domě bydlí sám, a je vlastníkem pozemku a rekreační chaty. Alena T. bydlí ve vlastním bytě, který má v osobním vlastnictví. Dcera Eva S. nebydlí s účastníkem ve společné domácnosti, bydlí se svou rodinou ve Spolkové republice Německo.
29. Soud neprovedl důkaz odborným posudkem Ing. Miroslava Parskéče, týkající se posouzení dodržení pravidel daňového řádu v rámci smlouvy o dílo stavby bytového domu v Xxx firmou HOKR STAVBY s.r.o., a znaleckým posudkem č. 128-10/2018, zpracovaný Ing. Františkem Chumčákem ze dne 20.11.2018, zpracovaný k posouzení provádění fakturace stavebních výkonů v rámci smlouvy o dílo ze dne 10.5.2013, protože se netýkaly projednávané věci.
30. Soud neprovedl důkaz vyjádření Ing. M. při rozhodčím řízení, vedeném u Rozhodčího soudu pod sp. zn. Rsp 194/15 a výslech rozhodkyně JUDr. Šárky Foltýnové vzhledem k tomu, že tyto důkazy považoval za nadbytečné s ohledem na následující právní závěry.
31. Žalobce se domáhal zrušení rozhodčího nálezu Rozhodčího soudu při HK ČR a AK ČR č. j. 187/15 z důvodu dle ustanovení § 31 písm. c) zákona o rozhodčím řízení, účinného do 31.11.2016. Dle tvrzení žalobce rozhodkyně JUDr. Šárka Foltýnová, která rozhodovala předmětný rozhodčí spor jako jediný rozhodce, nespĺňoval náležitosti dle ustanovení § 4 odst. 3 výše citovaného zákona, protože nebyla zapsána v seznamu rozhodců, vedeném Ministerstvem spravedlnosti pro rozhodce, kteří byli určeni pro řešení sporu ze spotřebitelských smluv. Soud neshledal tento důvod pro zrušení rozhodčího nálezu vzhledem k tomu, že nepovažuje předmětnou smlouvu o dílo, uzavřenou dne 10.5.2013, jako smlouvu spotřebitelskou dle ustanovení § 52 občanského zákoníku, účinného do 1.1.2014. V řízení bylo prokázáno, že žalobce zpracoval stavební projekt pro předmětný bytový dům, na základě něhož bylo následně vydáno stavební povolení Městským úřadem Xxx, odbor stavební – Stavební úřad. V předmětném rozhodčím řízení a soudním řízení vedeném u Okresního soudu ve Vsetíně ve věci 20 C 36/2016 dospěl jak rozhodčí soud, tak okresní

soud k závěru, že žalobce byl odborníkem z oboru stavebnictví, a vystupoval jako velmi dobře připravený investor.

32. Při posouzení charakteru, zda se jedná o spotřebitelskou smlouvu, se vychází z materiálního hlediska. Rozhodující je účel jednání a skutečnost, zda fyzická osoba jedná za účelem budoucího obchodu. Z charakteru předmětného bytového domu, který podle projektové dokumentace obsahoval 5 bytových jednotek včetně 3 apartmánů, a 6 garážových stání, vyplývá, že předmětný bytový dům byl určen pro poskytování nájemného bydlení, případně pozdější prodej vlastnických bytových jednotek. Tomuto závěru svědčí vyjádření Městského úřadu Xxx, odbor stavební, ze dne 12.8.2016, kde je uvedeno, že v průvodní zprávě k projektové dokumentaci je uvedeno, že účelem stavby jsou nájemní, případně pozdější vlastnické bytové jednotky. Tvrzení žalobce, že předpokládal, že předmětné bytové jednotky bude v budoucnu užívat buď dcera, případně neteř, a Alena T., považuje soud za účelové. Z písemného vyjádření neteře Barbory M. – S. vyplývá, že by ráda převzala byt k dočasnému užívání. Ze svědecké výpovědi Aleny T. pak vyplývá, že Alena T. má vyřešenou bytovou situaci, a neměla vůbec informace, jaký konkrétní byt by měla v budoucnu v předmětném bytovém domě užívat. Pokud se týká vyjádření neteře Barbory M. S., že přešla do užívání byt 2+1/2, tak toto vyjádření je naprostým rozporu se stavebním projektem předmětné nemovitosti vzhledem k tomu, že v předmětném domě se žádný dvoupokojový byt s kuchyní nenachází. Podle stavebního projektu jsou v předmětném domě byty nejméně třípokojové o rozměrech podlahové plochy 99 m², 124,3 m², 118,9 m², 114,2 m², 96,2 m². Ke třem bytům je připojen hostinský apartmán. Z vyjádření jak neteře, tak Aleny T. nevyplývá, že by nějakým způsobem řešily případný další pronájem apartmánu.
33. Soud neshledal tvrzenou skutečnost, že žalobce uzavíral předmětnou smlouvu o dílo v pozici spotřebitele, neshledal tudíž i nezpůsobilost rozhodkyně JUDr. Šárky Foltýnové k rozhodnutí předmětného sporu.
34. Žalobce se dále domáhal zrušení předmětného rozhodčího nálezu dle ustanovení § 31 písm. e) zákona o rozhodčím řízení s tím, že žalobci nebyla poskytnuta možnost před rozhodci projednat. V původním tvrzení žalobce uvedl, že nebyly k důkazu provedeny všeobecné obchodní podmínky, které byly součástí smlouvy. Toto tvrzení bylo v řízení vyvráceno zápisem z jednání o rozhodčím řízení ze dne 20.5.2015, z něhož bylo zjištěno, že všeobecné obchodní podmínky, které k důkazu založil žalobce, byly jako důkaz provedeny a označeny písmenem i). Žalobce dále odkázal na stanovisko Obvodního soudu pro Prahu 1, který ve věci rozhodoval jako věcně nepříslušný soud pod sp. zn. 65 C 128/2015 dne 22.9.2017, dle kterého měl rozhodce, dospěl-li k závěru, že žalobce neprokazuje své tvrzení o tom, že předložené všeobecné obchodní podmínky, na kterých stavěl svoji žalobu, byly součástí smlouvy o dílo, poučit, a vyzvat jej k navržení důkazů k prokázání skutkových tvrzení ve smyslu § 118a) odst. 3 o.s.ř., neboť bez takového poučení nebyl žalobce srozuměn s tím, že jím předkládané všeobecné obchodní podmínky soud nepovažuje za relevantní, a je tak vystaven neunesení břemene důkazního. Žalobci nebyla dána příležitost k uplatnění jeho práv, a nebyla mu poskytnuta možnost věc před rozhodci projednat.
35. Zdejší soud neshledává závěr, že rozhodkyně měla postupovat dle ustanovení § 118 a) odst. 3 o.s.ř. a poučit žalobce k navržení důkazů k prokázání skutkových tvrzení. V předmětném odůvodnění Obvodní soud pro Prahu 1 neuvedl, jaká skutková tvrzení nebyla prokázána, a k jakým skutkovým tvrzením by měl žalobce za situace, kdy rozhodkyně nepovažovala všeobecné obchodní podmínky za součást smluvní dokumentace, navrhnout důkazy. Dle ustanovení § 118 a) odst. 3 o.s.ř. zjistí-li předseda senátu v průběhu jednání, že účastník dosud nenavrl důkazy, potřebné k prokázání všech svých sporných tvrzení, vyzve jej, aby

tyto důkazy označil. V rozhodčím nálezu rozhodkyně uvedla, že žalobce neunesl důkazní břemeno ohledně prokázání skutečnosti, že jím předkládané všeobecné obchodní podmínky byly součástí smlouvy. Rozhodkyně pak platební podmínky hodnotila dle smluvního ujednání, uvedené ve smlouvě o dílo ze dne 10.5.2013. Co se týče právního závěru, že předmětné všeobecné obchodní podmínky nebyly součástí předmětné smlouvy o dílo, jedná se o hmotně právní poučení, které nelze dle předmětného ustanovení poskytnout účastníkům. Požadavek tak, jak je formulován v odůvodnění Obvodního soudu pro Prahu 1, považuje zdejší soud za extrémně formalistický a nedůvodný. Přitom nelze vyzývat k označení důkazu k prokázání skutečnosti, kterou účastník vůbec netvrdí. Soud neshledal důvod ke zrušení rozhodčího nálezu dle výše citovaného ustanovení zákona o rozhodčím řízení.

36. Žalobce se domáhal zrušení rozhodčího nálezu dle ustanovení § 31 písm. i) s tím, že jsou dány důvody pro obnovu řízení vzhledem k tomu, že nebyly provedeny k důkazu všeobecné obchodní podmínky. Soud tento důvod neshledal vzhledem k tomu, že všeobecné obchodní podmínky dle zápisu z jednání ze dne 20.5.2015 k důkazu provedeny byly.
37. Na základě výše uvedených právních závěrů soud žalobnímu nároku na zrušení rozhodčího nálezu Rozhodčího soudu při HK ČR a AK ČR sp. zn. 187/15 ze dne 8.6.2015 nevyhověl.
38. O nákladech řízení bylo rozhodnuto v souladu s ustanovením § 142 odst. 1 o.s.ř. Náklady řízení žalovaného činil soudní poplatek za odvolání v částce 2.000 Kč, náhrada nákladů právního zastoupení za 11 úkonů po 1.500 Kč (příprava a převzetí zastoupení, vyjádření ze dne 29.1.2016 a 30.6.2016 – 1 úkon, odvolání proti odkladu vykonatelnosti ze dne 26.1.2016, vyjádření ze dne 9.9.2016 a 11.5.2017 – 1 úkon, vyjádření ze dne 15.9.2017, účast na jednání u Obvodního soudu pro Prahu 1 dne 19.9.2017, odvolání proti rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 1 ze dne 7.12.2017 včetně doplnění ze dne 22.2.2018 – 1 úkon, účast při jednání u zdejšího soudu dne 30.4.2019 – 2 úkony, a při jednání dne 10.9.2019 – 2 úkony), celkem 11 úkonů po 1.500 Kč, 9x 300 Kč paušál, cestovné osobním automobilem Mazda CX3 ze Zlína do Prahy a zpět k ústním jednáním, konaném dne 22.9.2017, 30.4.2019, 10.9.2019 v celkové výši 10.590,40 Kč, náhrada ztráty času za 18 hodin ve výši 3.600 Kč, DPH 7.011,90 Kč, celkem 42.401,90 Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat odvolání do 15 dnů ode dne doručení k Vrchnímu soudu v Praze prostřednictvím soudu zdejšího.

Nebude-li povinnost stanovená tímto rozhodnutím splněna dobrovolně, může oprávněný požádat o výkon rozhodnutí u obecného soudu povinného.

Praha 10. září 2019

JUDr. Růžena Kučerová v. r.
samosoudkyně